

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forandring af Korn-tiende in natura til Pengeydelse.

(2den Behandling findes i Tidende Sp. 2424).

Der var intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(H. Holm): Inden dette Forslag forlader Thinget, vilde jeg gjerne paa Forslagsstillerens Vegne ledsage det med et Par Bemærkninger. Vi have indbragt Forslaget i den Stikkelse, som det forhen har faaet ved Thingets Behandling af denne Sag, og da der ikke er stillet noget Vædringsforslag til det, hverken ved 2den eller 3die Behandling, antager jeg ogsaa, det vil komme til at forlade Thinget i samme Stikkelse som tidligere. Dette maa imidlertid ikke opfattes saaledes, som om vi ikke kunde være tilbøjelige til at gaa ind paa Vædringer i Enkeltheder i dette Forslag, men Forslaget har tidligere oftere været behandlet i Folkethinget og har der vundet den Stikkelse, det nu har, medens det ikke nogenstunde i det andet Thing er naaet til 2den Behandling, saaledes at man ikke hidtil kjender det andet Things Stilling dertil. Da det sidste Gang var til Behandling i det høie Landsting — det var i Samlingen 1878—79 — kom det i et Udvalg, og dette Udvalg afgav sin Betænkning, men det kom ikke til 2den Behandling, og Stillingen i Udvalget var saaledes, at man ikke deraf kunde slutte Noget som helst med Hensyn til Thingets Standpunkt. Der var et Flertal i Udvalget, der principaliter foreslog at negte Sagens Overgang til 2den Behandling, men som subsidært sluttede sig til en Række Vædringer, der vare stillede af et enkelt Medlem. Dernæst var der et Mindretal, der bestod af Medlemmer af begge de to politiske Grupper i Landstinget, der tilraadede at fremme Forslaget med enkelte Vædringer. Hvis Forslaget var kommet til Afstemning i det høie Thing,

wilde man have kunnet se, hvorledes Thinget stillede sig, men saa vidt naaede det som sagt ikke. Derfor have vi ment, at det var det Naturligste, at Sagen blev forelagt Landstinget i samme Stikkelse, som det sidste Gang forelaa for det. Skulde det vise sig, at man i Landstinget vil følge Flertallets principale Forslag, altsaa negte Sagens Overgang til 2den Behandling, vil jo al Forhandling om Enkeltheder være øresløs. Skulde man derimod slutte sig til den ene eller den anden Side af dem, der i Udvalget vilde stille Vædringsforslag, vilde Tiden være kommen til at drøfte Enkelthederne, naar det kom tilbage fra det andet Thing. Vi have altsaa blot ønsket at prøve, hvorledes det høie Landstings Stilling var til Sagen, inden vi indlod os paa nærmere Drøftelse af Enkeltheder. Vi betragte ikke denne Sag som noget stort Samfundsspørgsmaal, men vi mene, at det er en Foranstaltning, der vilde kunne fjerne en hel Del Misforståelse, berettiget Misforståelse, paa mange Egne, hvor den nuværende Ydelsesmaade af Tiende i Form af Korn har viist sig i høi Grad urimelig og uhenigtsmæssig, efterhaanden som Udstyknungen er steget. Samme Erkjendelse har man i Grunden havt fra alle Sider ogsaa i det andet Thing, og vi vilde antage, at denne Erkjendelse vil være saa stærk, at man fra de forskjellige Sider vil mødes i Ønsket om at faae disse Uhenigtsmæssigheder og Urimeligheder fjernede gennem en alvorlig Forhandling af Sagen.

Rosen: Efter hvad vi nylig have hørt, er der ingen Grund for os til at stemme mod Lovforslaget, hvad vi mulig ellers kunde have gjort for at tilkjendegive, at man ikke ønskede det fremmet videre. Hvad der nu er sagt, viser jo, at der er Udfigt til at faae saadanne Forandring indførte i Lovforslaget paa et andet Sted, at vi i alt Fald for Øieblikket ikke vilde modsætte os eller afgive vore Stemmer imod Lovforslaget, idet man, efter hvad den ærede sidste Taler har ophøst, ønsker at høre, hvad Landstinget mener om denne Sag. Dermed kan man foreløbig berolige sig.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgtreds): Efter de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 7de